

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — В. ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

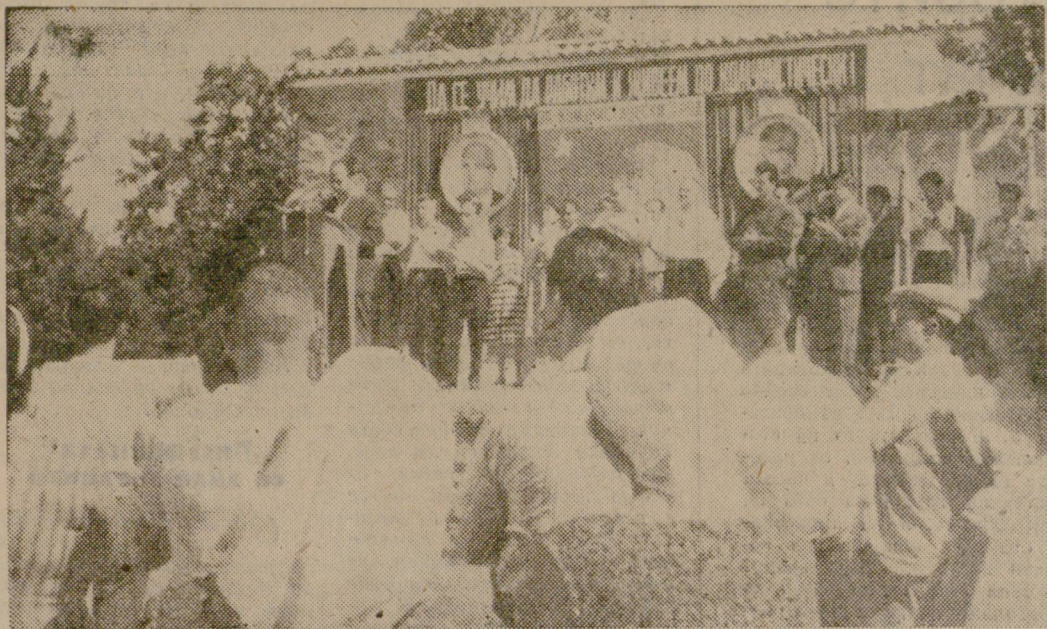
№ 1. XX, бр. 106 (2017)

В. Търново, сряда, 2 септември 1964 г.

Цена 2 стотинки

КОВАЧНИЦА НА НОВИ ХОРА

Сбор на участници в движението за комунистически труд — 31 август

Другарят Димитър Стоянов приветства участниците в движението за комунистически труд на сбора.

Този ден слънцето щедро сипеше лъчите си по земята. Още от сутринта бе горещо и задущо. Но към местността „Лесопарка“ край град Лясковец се движеха много мъже и жени от всички градове на окръга. Те, които бяха минали през редица изпитания отиваха на сбора на участниците в движението за комунистически труд като победители.

В 10 часа на есрадата заеха места другарите Димитър Стоянов, кандидат-член на ЦК на БКП и секретар на Окръжния комитет на Партията, Минчо Стефанов, председател на Окръжния съвет на профсъюзите, Николай Цонев, първи секретар на Окръжния комитет на ДКМС, инженер Атанас Атанасов, зам.-председател на изпълкома на Окръжния народен съвет, инженер Петков, зам. завеждащ отдел „Работническа младеж“ при ЦК на ДКМС, Владимир Милер. Герой на социалистическия труд от Габрово, ръководители на градовете В. Търново, Лясковец, Г. Оряховица и др.

Сборът бе открит и ръководен от Стоян Недялков, председател на Окръжния комитет на Профсъюза на работниците от леката и хранителната промишленост. Доклад за резултатите от водения разговор по приложението на принципите на Моралния кодекс на строителя на комунизма, организиран от Окръжния съвет на профсъюзите и Окръжния комитет на ДКМС в чест на 20-годишнината на социалистическата революция изнесе Николай Цонев.

Докладчикът подчерта, че движението за комунистически труд е нова рожба на нашия обществен строй. То възникна у нас под непосредственото влияние на движението за комунистически труд в Съветския съюз. В него в окръга участвуват повече от 24 500 трудещи се, 4400 от които са младежи и девойки. За званието се борят 1464 бригади с 19 159 участници, 295 цехове, участъци и служби със 7757 участници и като цяло предприятията. Държавни захарни заводи, III ел. секция и ДИП „Победа“. Званието е извоювано от 326 бригади с 4843 души, 1463 работници, специалисти и служители вече са носители на званието „Ударник на комунистическия труд“.

Учейки се да работят и живеят по комунистически, — подчерта докладчикът, — участниците в движението първи в окръга приемат всеки нов начин, който им дава възможност да повишават производителността на труда и да подобряват качеството на продукцията. Пионерите на бъдещото комунистическо общество все по-успешно съчетават борбата за преизпълнение на производствените задачи с обучението и образованието, както и с практическото приложение на принципите на Моралния кодекс на строителя на комунизма. В това отношение те бяха подпомогнати и чрез организираните двегодишен разговор на тема: „Как да прилагаме принципите на Моралния кодекс на строителя на комунизма“.

В доклада бяха посочени редица прояви в това отношение, като фестивалът на художествената самодейност през пролетта на 1964 г., тематичният рецитал-конкурс „Огнен път“ в чест на 40-годишнината от Септемврийското въстание 1923 година, викторината — анкета и др. През август 1963 г. във всички градове на окръга се състояха форуми, на които беше отчетен първият етап от разговора.

Изтъкнато бе, че през изминалите две години много бригади, се запознаха с по-тричестия принцип на Моралния кодекс. В помощ на разговора бяха библиотеките, многотиражките, радиоуредбите.

Докладчикът се спря на въпросите за приятелите на бригадите за комунистически труд, за образованието на участниците и др. Отчет се да в резултат на нарасналата политическа активност в навечерието на 20-годишнината растат и трудовите успехи. Планът за промишлената продукция за осеммесечното по обем е изпълнен 108,71 на сто, като е произведена свръхпланова продукция за близо 10 милиона лева и с това годишното обещание е далече преизпълнено.

Накрая Николай Цонев говори за законите на работническата чест. Първи заработиха по тях бригадите „Соня“ и „Хр. Камбуров“ от Завода за малки радиоприемници. Примерът им бързо бе последван от редица бригади от ДПТК „В. Мавриков“ — В. Търново, ДЗЗ — Г. Оряховица и др. Докладчикът посочи някои от законите и после постави задачите пред бригадите за комунистически труд.

От името на Окръжния комитет на Партията участниците в сбора бяха приветствувани от Димитър Стоянов, секретар на комитета. Той посочи, че в тия няколко дни, които остават до светлата 20-годишнина, все по-забележителни стават успехите на трудещите се от окръга. И сборът на участниците в движението за комунистически труд представя преглед на забележителните успехи. Другарят Стоя-

Танцовият състав от ансамбъла „Сидер войвода“ — Г. Оряховица изпълнява танца „Памукберачките“.

нов изтъкна, че корените на движението за комунистически труд са в нашите петилетки, а бъдещето е в осъществяването на Директивите на Осмия конгрес на БКП. Движението за комунистически труд — подчерта той — е ковацница на нови хора. Другарят Стоянов изрази увереността на Окръжния комитет, че както досега, така и в бъдеще, участниците в движението ще бъдат в първите редици на борбата за тържеството на социализма и комунизма.

Сборът бе приветствуван и от Владимир Милер, чиято бригада в ДИП „Буя“ — Габрово първа в страната прие законите на работническата чест.

Иван Шишков, секретар на Окръжния съвет на профсъюзите, обяви наградите на участниците в движението за комунистически труд. След това присъстващите приеха телеграма до ЦК на БКП. Накрая беше изпълнена богата литературно-музикална програма.

Н. МИНКОВ

ВСЕОБЩО
ОЖИВЛЕНИЕТРУДОВ
КИПЕЖ

С всеки изминал ден пред голямата Празник все повече расте трудовата надпревара в ТКЗС — лекотата и хранителната промишленост и отрасловите комитети при съдиха високата награда — паспорт на трудовата слава и юбилейна значка на колектива на най-голямото предприятие в окръга Държавни захарни заводи — Горна Оряховица. С тази висока награда са наградени и колективите на текстилната фабрика „Рекорд“ — Горна Оряховица, Винарския завод в Лясковец, Винпром — Павликени и Месокомбината във Велико Търново.

От тук до тук работят и силните сили, които са издигнали с всичките си сили за добър труд. Тук активно участие взема трактористът-първенец Косю Хинчев, който постоянно трамбова насипната зелена маса в трънците. Досега е събрал за зимата 2000 тона добротрава. Не спира и ваденето на захарното цвекло, което става изключително механизировано. В Паскалевец механизаторът Петър Атанасов и орленосецът-тракторист Христо Ангелов с помощта на шеплопометници изваждат едрите кореноплоди, а кооператорите само ги почистват и тропат на големи купчини.

В Дъскот с цвеклопометниците работят Косю Христов и Христо Иванов, а поборниците Драган Пашов, Русан Георгиев и др. веднага извозват готовото цвекло до гарите. Всички механизатори и кооператори са дали обещание до 7.8 септември да приключат с преваляването на захарното цвекло. И не успят на думата си. Гаранция за това е изваденото и предадено досега 2600 тона цвекло.

Мл. Минчев
от Обществения редакция на
в. „Борба“ в с. Дъскот

НОВИ НОСИТЕЛИ НА ПАСПОРТА

За постигнати високи успехи в социалистическото съревнование и в чест на 20-годишнината на социалистическата революция у нас ЦК на профсъюза на работниците от леката и хранителната промишленост и отрасловите комитети при съдиха високата награда — паспорт на трудовата слава и юбилейна значка на колектива на най-голямото предприятие в окръга Държавни захарни заводи — Горна Оряховица. С тази висока награда са наградени и колективите на текстилната фабрика „Рекорд“ — Горна Оряховица, Винарския завод в Лясковец, Винпром — Павликени и Месокомбината във Велико Търново.

Окръжният комитет на профсъюза на работниците от леката и хранителната промишленост във В. Търново награди за високи трудови успехи по случай 9 Септември с паспорт на трудовата слава работниците от пресукавния цех на Текстилният комбинат „В. Мавриков“ — В. Търново, от щандовия цех на Промкомбината в Свищов, от шампанския цех на Винарския завод в Лясковец, от клон на „Млекопереработване“ в Елена, от цеха „Машинни плетачи“ на Промкомбината — Г. Оряховица, от цеха за книжен капаз на Промкомбината — В. Търново, тъкачките от жакардовия цех на Промкомбината в Елена и работниците от Бонбонената фабрика и Топлоелектрическата централа в Държавни захарни заводи — Горна Оряховица.

ПЪЛНО ДА СЕ ИЗПОЛЗУВА ТЕХНИКАТА

Есенната кампания е една от най-важните и решаващи в селскостопанското производство. През този период се прибират плодотворно на едногодишния труд на кооператорите и се създават най-важните предпоставки за получаването на високи добиви от есенните и пролетните култури. При това тя е най-тежката, тъй като се прибират едновременно няколко култури, изискващи участието на голям брой кооператори и машини. Всичко това налага стегната и гъвкава организация на хората и машините.

В окръга разполагаме с достатъчно техника за извършване навреме на механизирания селскостопански работи, но използва ли се тя напълно? Не, не се използва добре, особено по отношение на дълбоката оран.

Може би, ръководителите на кооперативните стопанства в Козловец, Ресен, Самоводене, Бяла черква, Драганово, Павликени и редица други ще възразят на това, но фактите са налице. В тия стопанства има да се извършва дълбока оран на много площи. За изоставането не може да се намери никакво оправдание, понеже от редица години не е имало таква добро овлажняване на почвата, даващо възможност за по-леко извършване на дълбоката оран. Причината е в недостатъчното натоварване на машините. Ако се движат и напред с такива темпове, в който случай не могат да завършат дълбоката оран в най-благоприятните срокове. Има реална опасност голяма част от оранта да остане за пролетта.

Всеки трактор „ДТ-54“ трябва да започне да дава не по-малко от 50—60 декара на ден, а това означава тракторите навсякъде да работят на дъб сменни.

Ония площи, които са изорани по-рано, вече се зеленят от поникналите плевели. Това налага до края на есента да се извършат 1—2 култивирания. Само с тракторите „ДТ-54“ няма да се разреши тази задача. Необходимо е и тракторите „КД-35“, „КДП-35“ и „Беларус“ да започнат работа на две сменни.

За да засеем в най-благоприятни срокове, сериозно внимание трябва да се обърне на бързото прибиране на пролет-

ИМЕНАТА ИМ ЩЕ СИЯТ ВЕЧНО

В борбата против капитализма и фашизма и в Отечествена война малкото с. Коевци даде 12 скъпи жертви.

През септември 1943 година Севлиеви партизански отряд води кървав бой с полицията в селото. В тази нощ, сред бомбенния трясък и пушечните гърмежи, баба Съба Енева изпрати единичката си дъщеря и двамата си сина в отряда с поръка да бият врага и да откъснат за смъртта на техния по-голям брат. В редиците на отряда се вляха общо 10 младежи и 3 девойки от Коевци. Преминули през суровите изпитания през есента и зимата на 1943/1944 година те мъжествено преодоляваха трудностите и изпълняваха достойно своя дълг.

В ранното утро на 9 септември 1944 година в отряда крачеха само две девойки от Коевци — Магда Гинова и Минка Борисова. Останалите с кръвта си записаха имената си в книгата на безсмъртните.

Завчера в Коевци отново се събраха бойни другари, останалите живи бивши партизани от Севлиеви отряд, много гости от София, Габрово, Ловеч, Севлиево, Велико Търново, Павликени, близките на загиналите. Между тях бяха членът на ЦК на БКП и завеждащ отдел „Административни органи“, бившият политкомисар на Осма въстаническа оперативна зона генерал-полковник Иван Бъчваров, членът на ЦК на БКП и секретар на Националния съвет на Отечествения фронт Магда Гинова, председател на изпълкома на Окръжния народен съвет Йордан Костов, членът на ЦК на БКП и първи секретар на Окръжния комитет на БКП в Габрово, Пенчо Карапеев, зам.-министър на външната търговия Ангел Минков, секретарите на Окръжните комитети на БКП във В. Търново Иван Диков и в Габрово Николай Ганчев, бившият командир на отряда Цанко Ганчев Цанков (Бончук) и др.

В неделя вечерта се състоя тържествена проверка и заръ с участието на курсанти от Висшето

народно военно училище „Васил Левски“ във В. Търново. Отново над селото проляснаха ракети, картечни изстрели доведоха в съзнанието на хората спомена за паметната септемврийска нощ на 1943 година. В иштината прозвучаха имената на Стефан, Владимир, Николай и Парашкева Еневи, на Иван Данайлов, Вачо Цвятков, Георги Косев, Атанас Петров, Иван Григоров.

На другия ден площадът отново се изпълни с народ. На възпоменателния митинг прочуствено слово за подвига на героите партизани произнесе Магда Гинова. Другарят Иван Бъчваров поздрави близките на загиналите.

На 30 август жителите на малкото планинско село Средни колиби чествуваха двадесет годишнината от гибелта на своя съселанин, младия партизанин, героя дал живота си за свободата на народа — Иван Калчев — Тинко.

На трибуната с портрета на героя застанаха неговите близки, бойни другари, бивши партизани от Горнооряховския партизански отряд, между които Радул Минчев, Тодор Къдрев и др. За краткия, но изпълнен

те и присъстващите на митинга от името на ЦК на БКП и горно колиби чествуваха двадесет годишнината от гибелта на своя съселанин, младия партизанин, героя дал живота си за свободата на народа — Иван Калчев — Тинко.

Горно колиби чествуваха двадесет годишнината от гибелта на своя съселанин, младия партизанин, героя дал живота си за свободата на народа — Иван Калчев — Тинко.

Битовият ансамбъл при читалище „Искра“ във В. Търново, с художествен ръководител Лалка Боянова, изнесе богата програма.

ИВАН КОЛЕВ

с героизъм живот на Тинко горно колиби чествуваха двадесет годишнината от гибелта на своя съселанин, младия партизанин, героя дал живота си за свободата на народа — Иван Калчев — Тинко.

Спомени за Тинко, който бил интендант на Еленската партизанска чета и член на щаба и разказа Тодор Къдрев и полковник Марко Минчев.

Признателното поколение обича с веници от свежи цветя гроба на героя.

Д. Начев

Нашите предпразнични
ИНТЕРВЮТА

В ИМЕТО НА 9 СЕПТЕМВРИ

— РАБОТА вече 18 години. Най-хубавите години от своя живот аз посветих на укрепването и изграждането на Текстилният комбинат „В. Мавриков“, — споделя Райна Дончева. Моят най-голям награда е, че от години народ давам всеки ден производството за две и повече работници. Изпълнявам нормите си винаги над 220-240 и повече на сто. А тази година имам рекордни постижения. Та нали идва най-светият празник за нас, работниците. — Празникът на Свободата? И затова аз се старая да дам повече на Родината. Изпълних за по-малко от шест месеца годишната си задача.

От години народ съм постоянен носител на званието „Най-добър в професията“, звание, което съм считала, че трябва да изпълнявам, е не само да давам по две и повече норми на ден, а и да уча другарките си. През последните години съм провела по няколко школи с колежките си. Обучението с помощта на майстора си провеждам по график. Всяка година обучавам по 12-13 мои другарки.

Накрая искам да поздравя всички работници от окръга. Нека с нашия труд да успеем да изградим на оне по-хубавият, че тук ще получа и бав живот. Това, което създадохме за 20 години, всяка следваща година занаят да се специализира и да стане напред.

В ЧЕСТ НА ПРАЗНИКА младежката бригада „Георги Димитров“ от Локомотивно депо е ръководители Б. Лещиков и Д.

майстор на своята професия. Една от важните задачи, която съм считала, че трябва да изпълнявам, е не само да давам по две и повече норми на ден, а и да уча другарките си. През последните години съм провела по няколко школи с колежките си. Обучението с помощта на майстора си провеждам по график. Всяка година обучавам по 12-13 мои другарки.

Накрая искам да поздравя всички работници от окръга. Нека с нашия труд да успеем да изградим на оне по-хубавият, че тук ще получа и бав живот. Това, което създадохме за 20 години, всяка следваща година занаят да се специализира и да стане напред.

Хубави дела

В ЛОКОМОТИВНО ДЕПО — Горна Оряховица съревановането се разгаря. След героизма на социалистическия труд Кирил Христов се нареждат носителите на паспорта на трудовата слава локомотивният машинист Владимир Чонев и колоната на инструктора Райко Денчев.

В ЧЕСТ НА ПРАЗНИКА младежката бригада „Георги Димитров“ от Локомотивно депо е ръководители Б. Лещиков и Д.

Мунев ремонтира едн локомотив повече. Този трудов успех им помогна да завоюват червения паспорт на трудовата слава.

ЗА ПОСТИГНАТИ големи трудови успехи в чест на Девети септември и овладяване на новата техника колективът на Електростанцията получи високата награда — паспорт на трудовата слава и юбилейна значка.

нистите и освобождаване на площите. Започна вече прибирането на слънчогледа. Изглежда, обаче, че в някои стопанства, като в Лясковец, не искат да получават продукция с по-ниска себестойност, а може би, имат излишна работна ръка и затова прибират слънчогледа на ръка. Такива случаи има и в Карансен, Горна Студена, Ореш, Масларево и др. В Долна Липница също съществувало настроение слънчогледът да се прибере ръчно. Вероятно така мислят и в Страхилово, Козловец, които още не са си получили заявените пред „Материално-техническо снабдяване“ лифтери. По-сериозно вече са готови за прибиране с комбайни и не е необходимо повече да се изкачва до пълно потъпяване на пътните на слънчогледа, когато вече семената се ролят много лесно.

Не навсякъде се ползува и техниката за вадене на захарното цвекло, която, макар и несъвършена, увеличава значително производителността на труда. В Ореш, Полски Тръмбеш, Самоводене и другде още изкачват и не започват да вадят цвеклото и цвеклопометници. А сега има отлична влага и ваденето се извършва много лесно. За прибирането на цвеклото има достатъчен брой цвеклопометници, които могат да работят с най-различни марки трактори.

Следва да се обърне особено голямо внимание на добрата организация на транспорта, без което условие е невъзможно да се прибере продукцията. Необходимо е, където има условия, товарите коли да минат на двойна езда, особено тия с по-голяма товароподемност. Трябва така да се организира работата на транспортните средства, че те да не спират и нощем. Особено голяма трудност ще се срещне при осигуряване на необходимия транспорт за кукурузокомбайните „ККХ-3“, които тази година са значително повече от миналата и само за тия ще са необходими около 300 тракторни ремаркета и товарни коли. А те безотказно трябва да бъдат осигурени и да не се допускат престои на комбайните, както миналата година стана в Обединение и в други стопанства.

Не за първи път се извършават пред тръпната есенна кампания. Стопанствата имат натрупан значителен опит. Но тази година тя трябва да премине образцово, така, както подобава в чест на юбилейната 20-годишнина.

РЕШЕНИЯТА НА МАЙСКИЯ ПЛЕНУМ — В ДЕЛА! СИЛАТА НА ЛИЧНИЯ ПРИМЕР

Като ползва на топъл пролетен вятър след сурова зима се почувстваха решенията на Майския пленум и в общинската партийна организация в с. Страхилово. И тук, както на много места, организационната и партийно-политическата работа бе навлязла в дълбоки колелови на шаблона, формализма и инертността. И тук партийните организации старееха, а голяма част от комунистите не изпълняваха авангардната си роля.

Още преди пленума, по указание на Окръжния комитет на Партията, в четирите първични организации беше разгледан въпросът за авангардната роля на комунистите. Тогава той, обаче, не беше схванат в цялата му сериозност. Комунистите от партийната организация към ТКЗС в съставното село Павел направиха задълбочен анализ на дейността си и взеха съответни мерки за прощаване на своите редове от хора, загубили качествата си на комунисти. За непосещаване на събрания, за неплащане на членския внос и незаинтересованост към живота на организацията, двама души бяха изключени.

И в първичната партийна организация към ТКЗС в с. Страхилово има членове, които са загубили качествата си на комунисти, но спрямо тях не бяха взети такива мерки. Не им бе потърсена отговорност, дори не състояло се вече след пленума събрание. Трябваше да се намеси партийният комитет и да задължи партийното бюро отново да разгледа положението на някои недисциплинирани членове. Допълнително двама души от тази организация бяха наказани със „строгото мълчание“ за предпознание. След намесата Липсавше и Липсавше заминаха от страна на партийния секретар Марин

Демиев и на останалите членове на партийното бюро. Ако се продължи по този път на либерализъм, на замазване на слабостите и на незадоволителна инициатива, решенията на Майския пленум няма да бъдат изпълнени.

Първичната партийна организация в с. Страхилово бележи вече години наред. Напоследък се правят успешни опити за нейното подмладяване и активизиране. Тази година са приети за партийни членове четир души, между които главен инженер с висше образование и един полетовед бригадир със средно земеделско образование. Наред с превърнатите на известна част възрастни кооператори към териториалната организация това помагат за подмладяване на партийната организация. Но тя все още се очертава като най-неукрепнала сред останалите. Напълно е решен въпросът за подмладяването и в останалите организации. Приемането само на седем нови партийни членове е крайно незадоволително.

Съставът на партийната организация е от важно значение за живота в нея. Колкото повече млади и енергични хора има в нея, колкото по-образовани са те, толкова и резултатите ще са по-добри. В общинската партийна организация в Страхилово има комунисти, които са в авангарда, които с примера си увличат останалите комунисти и безпартийни. Комунистът Тодор Михайлов, бригадир на трета комплексна бригада и член на партийното бюро в с. Павел, е рядко трудолюбив и енергичен, изпълнителен и инициативен. Той е за пример във всяко отношение. Ще го видим да се качва от трактор на трактор, да наглася машините, да показва на механизаторите. А след като обисни на всеки какво трябва да върши и как

да го върши, държи да бъде изпълнено по неговите указания. Ако се наложи, повторно показва и напътства. Той е възпитател, строг, но механизаторите и всички, които работят с него, го обичат и уважават.

Ето и един пример, който показва силата на авторитета и на личния пример. Когато наскоро била организирана акция за кръводаряване, бригадирът събрал своите хора и им заявил: „Ще спрем работа за един час, ще се позанимем и приготвим за кръводаряване, а после ще насмогнем на работата. Аз първи ще легна да ми вземат кръв. Има ли някой, който да не желае да даде кръв? Не се оказва, обаче, нито един, който да се въздържи. Този ден механизаторите дали много литри кръв... Или случаят от преди няколко дни във връзка с окръжния събор на средношколските и студентските бригади. Когато средношколците от Павел потеглили и изминали много километри път, някой се сетил, че забравили знамето. Няколко души били изпратени да го вземат. Но нямало вече никаква възможност да се върнат, защото рискували да закъснеят. От Велико Търново се обадили по телефона в селото. Бригадирът Тодор Михайлов, без да умува и да се чуди какво да прави, веднага хванал мотоциклета и с пълен газ се понася към окръжния град. Той пристигнал на мястото десетина минути преди започването на събора и предан знамето на младежите.

За пример е също така и Тодор Найденов, бригадир на първа полетоведна бригада в с. Страхилово, член на Управителния съвет на ТКЗС. До миналата година той бе зеновод на зено за комунистически труд, което в продължение на три години осигуряваше най-високи добиви. Такъв колектив е изградил Тодор Найденов, че като оставил зеновото на друг, то през тази година продължава да е на първо място в стопанството. Няма и една година, откакто енергичният млад комунист става бригадир, а и бригадата му вече е на първо място. Той оправда гласуването му доверие. Замахът, с който работи, неговата съобразителност и внимателност, наличието на толкова добри качества гарантират в бъдеще още по-големи успехи и на него, и на бригадата му.

Има и други комунисти, които са в челните редици. Но броят им е все още недостатъчен, а и авангардната им роля не е на голяма висота. Нужно е всички да се активизират, а това ще стане възможно, след като партийните групи закнивят по-напълно. Засега те са най-слабото звено в работата на общинската партийна организация.

Освежителният вятър, който повя след Майския пленум в общинската партийна организация в с. Страхилово, е все още твърде слаб. Той трябва да се усили с повече инициатива, с по-голямо укрепване на първичните партийни организации и най-вече на техните ръководства, с активизирането на всички комунисти, за да може час по-скоро да се дойде до истинско прелетно обновление.

Найден МИНКОВ

СРЕЩИ С ПРИЯТЕЛИ

Кооператорите от зеновото на Симеон Маринов в с. Михалци уверено поведоха борба за високото звание „Зено за комунистически труд“. Налице са вече своеско отношение към работата, взаимопомощ, истински дружески отношения, колективен живот. В стремежа си да обменят опит, да свържат приятелски отношения с други колективи, включени в движението, на 19 август кооператорите посетиха ТКЗС в Поликраище и Държавни захарни заводи в Г. Оряховица.

Сутринта в седем и половина часа 18 кооператори, заедно със своя приятел, — учителят Йордан Кукин, потеглиха с автобуса на стопанството. Срещата със зеновото на Цветана Димитрова стана на 4 км от Поликраище, в селите с арматични блокове. Гостите се слесиха с домакините и поробиха заедно. След това михалци обиколиха и други групи от кооператори, работещи на този блок, и беседваха с тях. Към обед пожелаха да си отидат, но домакините от зеновото на Цветана Димитрова ги задържаха. Те бяха поробили обед. Гощавката стана на блока. В зеновото чествуваха рождени дни на две кооператорки. Затова имаха и почерка с ликьор и бонбони. От своя страна и гостите „поснаха“ една дамаджанка с михалска гъзма и поканиха поликраищци да им гостуват.

Кооператорите от двете зенова се разделиха сръдечно с пожелания за още по-големи успехи и щастие. Михалци продължиха към Г. Оряховица. В Държавни захарни заводи те разгледаха отдела за преработка на цвекло. След това се спряха при работниците от „Разфасовката“ на Захарната фабрика. Заверша се със свесен непринуден разговор. Последва съвместна закуска.

Работници и кооператори бързо се сприятелиха. Когато се разделиха, те си пожелаха взаимни успехи и нови срещи, за да се укрепят още повече дружбата им.

Йордан КУТЕВ

от Обществения редакция на в. „Борба“ в Михалци

Посрещнаха скъп гост

Едно малко тържество събра работниците от бригадите за комунистически труд при Бонбонетата фабрика на ДЗЗ в Г. Оряховица. Посрещнаха скъп гост — писателя Камен Калчев. Дни наред те колективно четяха романа му „Двама от новия град“. Сега предстояше заедно да обсъдят книгата.

— Дойдох, — каза К. Калчев, — защото поканата е от

работници. Аз обичам работниците и повечето от моите произведения са за тях.

Елка Симеонова откри изказванията, като приветствува писателя по случай неговата 50-годишнина. Тя предаде и впечатленията си от романа. Хубави и добре обмислени въпроси, изказвания и спорове за поведението на героите — ето какво предадох работниците на автора. После Камен Калчев отговори на повдигнатите въпроси.

Накрай В. Пончева — председателката на фабричния профком благодариха писателя и го покани да стане приятел на колектива. Поднесени му бяха скромни подаръци, а най-добрите читатели получица като награда новата му книга „При избора на живота“ с автограф.

Ст. Градинарова

от Обществения редакция на в. „Борба“ в Г. Оряховица

В НАВЕЧЕРИЕТО НА 9 СЕПТЕМВРИ

С навлизането на Празника на Свободата — 9 септември все повече и по-разнообразни стават проявите на трудовите колективи, на обществените и други организации. На много места се организират срещи, вечери, събори, които преминават в пълна задълженост.

В неделя вечер във Велико Търново се събра активът на града — партийни секретари, директори и други ръководители на предприятия и учредения със семействата си.

По инициатива на партийните и обществените организации в с. Кесарево се състоя среща на трите поколения — бори за народна свобода, възрастни на свобода и пионери. Читалищният салон не можа да побере дошлите на това тържество по случай светлата годишнина.

Другарката Магда Гинова.

В чест на 20-годишнината на Девети септември в с. Климентово се състоя среща на комсомолците с бившия ятак на партизаните от Полски Тръмбеш, активния борец против фашизма.

Заедно с членовете на Градския комитет на ВКП, те до късно се веселиха в салоните на „Валантурист“. Присъстващите бяха подвратени от първия секретар на комитета Димитър Петров.

член на ЦК на ВКП, секретар на Националния съвет на Отечествения фронт, бивша партизанка от Габровско-Севлиево партизански отряд, разказа вълнуващи спомени из своя партизански живот и бойния път на отряда.

Д. Михайлов

от Обществения редакция на в. „Борба“ в с. Кесарево

ма Николай Хаджидончев. Той разказа за трудния път на Горнооряховския партизански отряд в борбата против фашизма, за падналите бори за народна свобода. Срещата завърши с кратка програма, изнесена от клиентонските комсомолци.

Евгени Хаджидончев

Бригадирски трудов дневник

Свири, хармонико, свири!

БАЛКАНЪТ още дрем в синкава ома. Дори камшиците още не се движат по шосето. Около въжената линия не спават хора. Ала бригадирите от окръжната средношколска бригада „И. Я. Вапцаров“, която работи към Буйновското горско стопанство, са вече накрак. Подават се първа команда: — „Строй се! Акордеонът на Галина Трифонова разбужда сплация Балкан. Под ритъма на валса упражненията се изпълняват сякаш по-леко, по-ритмично.

Където растат борчето

КЪДЕ ЛИ ШЕ РАБОТИМ? — обади се Славянка преди да вземе мястото си в строя.

Старши горският надзира-тел Стефан Кирчев я дочу. — Днес ще сме в местността „Козилото“. Теренът е същия стръмен, лавелите са избули над борчетата, терасите не си личат.

Впрочем, бай Стефан, както го наричат всички бригадирци, не се и съмняваше в своите възпитаници. Как в възможност! На какви потрудни обекти са работили други дни!

Още когато бригадирите пристигаха в лагера, разбраха, че предстоващата ги първа смяна е била — първо място между окръжните средношколски бригади. Заместник-командирът на бригадата Трифонка Атанасова им каза, че традициите, поставени от първа смяна, трябва да се продължават. Някои си казаха: „Нима ние сме по-недостойни! Ще им докажем, че и при нас пак може да бъде знамето. Ще видим...“

На другата вечер временно-то комсомолско дружество прие план за работа. Те решиха и друго: да излязат с призов-обещание към всички средношколски бригади в окръга: Оневата им аработка да бъде по 2.50 лв.

На другия ден всички бригадирци вече окопаваха не по 180 линейни метра тераси, засадени с борчета, а над обещаниите 250 метра!

Съревновават се между четите, аена — индивидуално: То се знае: вечер съревноващите се отчита. На индивидуалните първенци Парашкев, Иван, Милка, Стефка... ще има по една голяма диня, кутия локум, бурканче конфитюр. Пък и диаграмата всички си покказа.

От качеството на работата са доволни всички, но най-вече бригадирката към обекта Димитрина Стойкова и бай Стефан.

Малки борчетата! За тях се грижат сега 48 средношколци от великотърновските гимназии. След години те ще направят снага сред родния

Балкан и ще изпълват сърцата на посетителите с радост. Тогава ще се чувствуват по-по-щастливи ония, които някога си спомнят: „Хей на, някога на оми хълм аз окопавях тия борове, оставих чашичка от себе си...“

Сърцата

пълни с радост

В МАЛКОТО КОРИДОР.

ЧЕ между мъжката и женската спалня, след обедната почивка е необикновено шумно. Секретарката на Комсомола Мария Тингерова е застанала пред плана на дружеството и развълнувана плъзва по редовете: „Така значи, довечера има заплануван вечер на талантните с бригадирски огън“. ... Други момчета се трупат около ерафика за волейболните срещи, трети пред шахматното табло. Един играят шах, други волейбол, а отсрещна на зелената полянка репетира аскултурната бригада. Някъде ското разнася: „Свири, хармонико, свири!“

— Райна, какво става със стеновистика — запита Мария.

— Имате измислихте. Ще се казва „Бригадирско утро“. Пък и материалите сме планирали.

Инициатива, инициатива! Кой не би се радвал на такива комсомолци?

„Пястовицата“ си знае гнездото

ОБЕД ПРЕВАЛЯШЕ. Бригадирите се завърнаха от работа уморени. Подиреша мотиките си на определеното място и се приотвиха за обед.

Скъпи гости на тях днес бяха първият секретар на Окръжния комитет на ДКМС — В. Търново Николай Цонев и представител на Централния комитет на ДКМС Ана Кан-дильорова. Докато бригадирите обядваха, те разгледаха района на лагера, запознаха се с битовите условия, при които живеят средношколците.

Мълвата из лагера, че „Лястовицата“ се е завърнала, първ разнесе готвачът — бай Димитър. Той се радваше повече от бригадирите. Не знам защо! Дала защото от първа смяна беше свикал да гледа знамето „Средношколска бригада — първенец“, да се развълва в лагера, или защото ги чувствуваше свои деца — не знам. Но той си каза така: „Лястовицата си знае гнездото. При лош стопан и не свика гнездо. Така е и с това знаме. То е при ония, които го заслужават.“

Другарят Цонев връчи знамето. Сърцата на бригадирите не можаха да побегат връхлетялата си радост. Те обещаха: „При нас, при нас ще остане то. Ние сме добри стопанци!“

Стоян ПЕИЧЕВ

В ЕЧЕРНАТА ПРОВЕРКА свърши. Знамето уморено от подхвърлянето на ягъра слезе да си отпочине. Да почива заедно със своите приятели, които дават своя доброволен труд в чест на юбилейната 20-годишнина.

Фанфаристът призоваваше за сн.

Лека нощ!

Стоян ПЕИЧЕВ

Първенецът на бригадата Митка Димитрова Макавеева, постигнала 25.2 кг хмел при норма 8 за един трудов ден.

Снимка: Кръстю Рачев

ЛЕТНИ ВЕЧЕРИ ПРЕД ПРАЗНИКА

В СЯКА СУТРИН,

забързани, хората от Джулоница поемат към полето, към фабриката, учреденията. А вечер те се прибират по домовете си доволни от деня. Но така е в обикновените вечери. Сегашните предпразнични вечери са по-други. В тях има нещо по-различно, нещо привлекателно. Затова малцина са онези, които се прибират в къщи и не излизат отново на улицата.

Ето, в тихата вечер група селища си са спрели пред току-що поставения голем табла — диаграми и с интерес ги разглеждат. В едно от тях е показано, какво ще бъде производството на консервна фабрика „Домат“ през 1980 година, а другото говори за пораснал ръст на покупателната способност на нашия свободен човек в годините на народната власт. Лозунгите са толкова много и така добре написани, че не можеш

ги отмина с безразличие. На вечерната светлина те изглеждат още по-красиви, по-ярни, по-бойни.

Колко много наистина говори един лозунг: „Привет на Партията—ръководителя на нашия народ в строителството на социализма и комунизма!“ В тези кратки редове е синтезирана и обичай, и предаността на трудовете хора към Партията, която не само показва спасителния път на настрадалия народ и го освободи от иго на капитализма и фашизма. Но и която, ето вече цели 20 години, е изпитан и сигурен кормилник на съдините на България. „Да живее вечната и нерушимата българо-съветска дружба“ е лозунгът, който красноречиво говори за силата на оная дружба, която за нашия народ е скъпа както въздух и слънцето.

Друга група, предимно средношколци, бързат към клубна комсомолците, къ-

дето ще започнат репетициите на монтата „Моята Родина“, който в дните около празника ще бъде изнесен пред населението. А оттам читалището долитат ирвини звуци на хорония колектив, който под ръководството на Стефка Караванова подготвя специална програма за юбилейната годишнина. Тук, в репетиционните зали, се разучават и стихотворения, четат се пламенни стихове на Смирненски, Вапцаров, Пеню Пенев. За празника се подготвят и две едноактни пьеси.

Към комсомолския клуб бърза и Елена Михнева. Досега тя бе при младите кооператори и кооператорки от дружеството при стопанството и им изнесе бееда за успехите, които нашата Родина постигна през първото свободно двадесетлетие. И сега тя бърза да не закъснее, защото под нейно ръководство се разучава и подготвя монтажът.

През тези дни библиотекарят на читалището работи на два фронта. Раздава книги и... пише лозунги. От сутрин до вечер, без прекъсване. Отитноно му око бързо догажда в коя боя да потопи четката, с какви букви да изпише лозунга. На други места пък средношколците Първан Иванов, Андрей Маринов и други, също така с желание, показват своето умение да пишат красиво. Победите са толкова много, успехите толкова радостни, че явно цял щаб от художници трябва да се мобилизира, за да може поне една малка част да се отрази от тях...

Оживено е и в потънали-те в светлина работни помещения на пивниците от ТПК „Нов живот“. Поръчките за нови костюми, ронли и блузи сега са увеличени. И те, работниците и работничките, бързат да устоят на думата си: да променят и нагиздат хората за големия и радостен

празник, да ги зарадват. Припада нощ, а над Джулоница е все така шумно. Хората трудно се разотият. Днес кооператорите от градинарските зенова на Иван Маринов и Гани Девчев, когато береха зеленчуци, слушаха с внимание секретаря на Общинския парти-сен комитет Гани Дунав, който в непринуден разговор им говори за победите на трудовия народ пред светлата годишнина, за онова въздъхновение, с което малко и голямо посрещат Великия празник на Свободата. И сега, хората говорят по домовете си за това, което им разказа партийният секретар, за прекрасното бъдеще, което им разкри той.

Говорят, работят и очакват. Очакват онези деветосептемврийска утрин, когато по потъналата от знамена и зеленина улица ще се люшкат като бунен поток величествената всенародна манифестация.

Кр. КРЪСТЕВ

ИНИЦИАТИВАТА НА КУСТАНАЙСКИТЕ МЛАДИ МЕХАНИЗАТОРИ

Неотдавна в светския печат бе публикувано писмо на комсомолско-младешкия механизаторски отряд при совхоза „Ленин“, Федоровско производствено управление, Кустанайска област, до Никита Сергеевич Хрущов, в което се казва:

„В приветствието до второто съвещание на младите целинници. Вие писате, че младешките комсомолци на Целинния край са призвани да изиграят голяма роля. Но аз това е пълно младежта и запред да бъде в първите редове на борбата за новото, прогресивното, да изучава техниката, икономиката на производството, да се бори за рентабилност на всяко целинно стопанство. За да се решат тези задачи, трябва преди всичко да се ликвидира обезличеността в грижата за техниката и за земята. Всяка машина трябва да бъде в ръцете на грижлив механизатор, всеки участък земя трябва да бъде закрепен към определени хора. Тогава ще се види, кой работи добре, а кой лошо, тогава делата на всеки целинник ще бъдат пред очите на хората.

Ние много мислим как по-добре да изпълним Вашите съвети, по-интензивно да използваме земята и техниката, как по-добре да организираме производството.

По-рано в нашия совхоз земята не се прикрепяше към механизаторите и работната заплата зависеше само от количеството обработени хектари. Поради това често се получаваше така: един бързаше как да е да изоре, друг — как да е да засее, а трети — как да е да прибере реколтата. Хората не бяха материално заинтересовани от крайните резултати на труда — от получаването на повече продукция. А точно това е най-главното.

И за високопроизводителното използване и опазване на техниката нямаше достатъчно материална заинтересованост, ико-

номните на средства за ремонт не се вземаха под внимание. И не е чудно, че машините често излизаха от строя преди определен срок.

Изучавайки опита на работа на механизаторите в Алтай, нашият совхоз през 1961 година създаде механизирани отряди. Към всеки отряд бяха прикрепени участъци земя и необходимото количество техника. Отрядите се комплектуваха от постоянни кадри, заплащането на

вахме работна заплата за обема на изпълнените работи. Ако преизпълнявахме определения план за производството на продукцията то за всеки свършен планови 100 килограма ни се заплащаше вече не по 60, а по 90 копейки. Такава форма на заплащане на труда беше добър стимул. Механизаторите разбраха, какъв важен съюзник им се появи в борбата за високи добиви. Даваше най-небрежните започнаха да работят добре.

Ние взехме мерки за съкращаване на непроизводителните разходи — на три отряда оставихме само един отчетник и един зареждач, ръководството

от декар. От всеки член на отряда бяха произведени средно по 254 000 килограма пшеница. Себестойността на 100 килограма зърно съставляваше 2 рубли и 55 копейки. Всичко към нашето пряко заплащане счетоводството начисли 1703 рубли плюс 300 рубли за продължаване срока за експлоатация на техниката. На всяка работена рубли от механизаторите се падна по 21 копейки допълнително заплащане. Средното месечно заплащане на членовете на отряда достигна 109 рубли, с 25 рубли повече от средната заплата на механизатор в совхоза.

Изминалата година се оказала още по-неблагоприятна от 1962 година. Но и при тези условия нашият отряд получи по 105 килограма зърно и по 2810 килограма зелена маса царевича от декар.

Ние сме убедени, че отрядите са добра форма на организация на труда, позволяваща високопроизводително да се използват земята и техниката.

Тази година при нас зрее богата реколта. Отрядът очаква да получи до 180 килограма зърно от декар. Всички наши помисли и дела са насочени към това: в най-кратки срокове и без загуби да приберем тази богата реколта и да продадем на държавата колкото се може повече зърно. Това ще бъде подарък за Всесоюзния Ленински комунистически съюз на младите, който сега празнува своя забележителен юбилей — 40-годишнината от присъвяване от комсомола на името на Владимир Илич Ленин.

на отряда възложихме по съвместителство на тракториста Иван Машко с допълнение на 15 на сто от основната му работка.

Строго спазване на изискванията на агротехниката, оран без обръщане, снегозадръжане, своевременно закриване на влагателите, високопроизводително използване на техниката, а главно — материалната заинтересованост на всеки механизатор от крайните резултати на своя труд позволиха на отряда при трудните климатически условия през 1962 година да получи по 126 килограма зърно

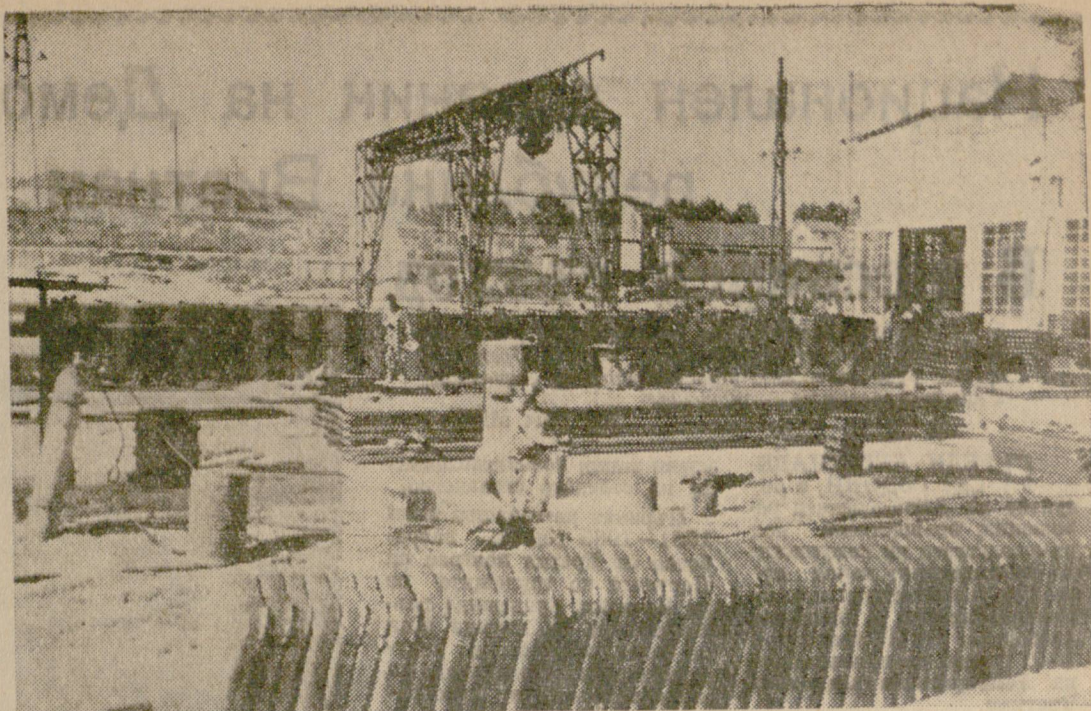
Тия редове от писмото на кустанайските млади механизатори ние представяме на вниманието както на младите, така и на всички механизатори във Велико-търновски окръг. Те са особено интересни за партийните и стопанските ръководители на ТКЗС и ДЗС. Редакцията ще даде място в страниците на вестника за мнения по повдигнатите въпроси.

ИЗ СЪВЕТСКИЯ ОПИТ

труда на механизаторите се постави в пряка зависимост от количеството на произведената продукция.

Към нашия отряд бяха прикрепени 2970 хектара земя, 12 трактора, 8 комбайна и необходимото количество селскостопански машини. Заедно със совхозните специалисти ние разработихме технологически карти за отглеждане на селскостопанските култури. Особено внимание отделихме на икономиката, пресметнахме всички средства, които трябва да се вложат в производството на продукцията: разходите за работна заплата, семената, горивно-смазочните материали, ремонта на техниката.

Дирекцията на совхоза заплаща на отряда за всеки 100 килограма произведено зърно по 60 копейки. В продължение обаче, на годината ние получа-

Изглед от промишления квартал в Павликени — Държавният машиностроителен завод и ДПП „Винпром“.

НЕВЕРОЯТНОТО — ДЕЙСТВИТЕЛНОСТ

Нови бели сгради посрещат от портала влезлия в ДИП „Балкан“ — В. Търново. Край павираното платно на двора от гравинката благоухаат рози. От другата страна се издига светлата фасада на новото бутилково отделение. Тук е разположена нова пълначна машина, с капацитет 36 000 бутилки за 8 часа. По-нататък пред очите се изправя сградата на новото варишно отделение, с 16 казана. Денонощно те работят 1500 кил пива. До нея великолепно излизат снага току-що завършените сизози. В процес на дозавършване е ферментационното отделение и малцаря, а през следващата година ще бъде завършена новостроящата се изба, където пивото ще отлежва достатъ-

но и ще бъде пускано на пазара с трайни вкусови качества. Наистина, днес в бившата стара фабрика е съвсем друго. Коренно се измени обликът на предприятието. Великотърновските пивовари се радват на нови, светли и хигиенични помещения, оборудвани със съвременна техника.

Не остана и следа от склучените цехове, потънали от влагата на годините. През изминалото двадесетлетие производството се е увеличило близо 10 пъти. Преди няколко години това звучеше твърде невероятно, но днес е вече действителност.

Радна ГОНЕВСКА

В огъня на съревнованието

Сред красивото зелено море на Еленското горско стопанство обикновено работят по 180 човека и над стотина по залесяването и отглеждането на младите горски насаждения. Това са прекрасни трудови хора, които произвеждат „хляб“ за дървопреработвателната промишленост и строителството.

Тук в сърцето на Балкана с устрем работят 27 производствени бригади, гордите орли на Костелския балкан, които са обявили дните до деня на Свободата за ударни. През първото полугодие те произведоха надпланова продукция за повече от 50 000 лева.

Вгледаш ли се внимателно в обещанието, в графика за изпълнение на плана, не може да не почувстваш в хубавите цифри и думи, пулсиращото сърце на един трудов колектив, сплът се с ритъма на могъщото сърце на Балкана. Сред тези успехи блестят имената на трудовите хора. Първенец в съревнованието е комплексната бригада с бригадир Дончо Дочев. По нея се равняват и бригадите на Илия Вачев, Марин Маринов и Мехмед Гюзелев.

Разлиствам почетната книга на стопанството. В нея са поставени ликовите на първенците. Заглеждам се в Симеон Алексиев, бригадир на бригадата за зелено строителство, носител на „Народен орден на труда“ — сребърен. Едно лице, взело нещо от красотата на родната природа, спойно ме гледа. Седемнадесет години това неспокойно обичащо гората сърце, работи в залесяването на наклонени и ерозирани местности. Гледам го и сякаш с него плувам в чистото, недро и красиво зелено море, за което той вложи не само труд с труда на

прекрасните трудови хора, а и една голяма човешка обич. И до него се редят снимките на Марин Маринов, Дончо Брайнов, Илия Вачев и др.

В огъня на съревнованието, запален от Свободата, израстват трудовият колектив на горското стопанство — Елена, който завоюва званието „Окръжен първенец“, а за Девети септември се бори за алена паспорт на трудовата слава и почетната юбилейна значка.

Н. НЕДЯЛКОВ

от Обществена редакция в „Борба“ в гр. Елена

Досега напред

В редиците на колективите от окръга, включени в движението за комунистически труд, е и краевефермата в с. Морави. Животновъдите се борят за паспорта на трудовата слава и юбилейната значка.

Даденото обещание да се надол 200 000 литра мляко над плана се изпълнява с чест. До 15 август годишният план е изпълнен 80 на сто и сега се дон мляко по плана за последните месеци на годината. За 100 литра мляко, тук се изразходват 1,5 човекодни и себестойността е 15,68 лева.

С изпълнени годишни планове ще посрещнат славната годишнина джичите Богомил Петков, Георги Влаев, Йордан Борисов, а Жорж Иванов при план 24 200 литра мляко е надол 25 270 още към 15 август.

Досега фермата е напред. Постигнатите резултати говорят, че колективът ще посрещне юбилейната годишнина с изпълнено обещание и с паспорт на трудовата слава.

Гр. Атанасов

ГЛАСЪТ НА ОБНОВЕНИЯ ГРАД

Илюма лясковачи са мечтат за мигащия светлини на светлите да заменят газетите лампи, да направят града си по-приветлив. Елате днес в обновения град.

Джулюница. Отдавна вече той е заслужил званието „Образцова гара“.

На 27 август колективът работи, че в чест на 20-годишнината на 9 Септември планът за осеммесечното е изпълнен 110 на сто. Сега той се бори да спечели високото звание „Гара за комунистически труд“.

Едва ли ще можете да го по-знаете. И целият ентусиазиран кипи, обхванат не само стария град, а и цялата наша Родина, измира изрази на всяка стъпка. Градският радиоизлъчва ежечасно справочник за трудовите отличия, получени в навечерието на голямата празник, за радостта на работници и кооператори от града и района.

Самият през лятната намаления по микрофона са подготвени над 50 предавания.

Лясковачи обичат гласа на своя вестник, който разказва за техния живот, за тях — внуци, те на Хайдут Сидер и Ганчо Кюсерката.

Тотю Икономов

РАДОСТНИ ВЕСТИ

Христо Д. ИЛИЧЕВ старши научен сътрудник при Комплексната опитна станция — Павликени

„ударниците на комунистически труд“ се нареждат и 39 работници от великотърновското ишичско предприятие. Междутях са известните ударници в предприятия Пенка Сбева, Милка

Савова, Маринка Милевова, Веска Шараканова, Зорка Павлова и други.

МАЛЪК, но тридълбоки и сплотен е колективът на транспортните работници от гара

В КРАК С ЖИВОТА

Той е прекрасен човек и носи чертите на новия век.

В КАБИНЕТА на електрическия локомотив се вижда черен мъж с побелели коси. Ръководителят по движението каза: — Готюво, Бановски! Локомотивът тръгва бавно. Набира скорост. А вътре в локомотивния машинист Христо Лилво Бановски.

БЕШЕ ПРОЛЕТА на 1944 година, когато той за първи път стъпи на локомотив. В продължение на десет години не се разделя с него. Когато за първи път му повериха локомотив, неговият, че беше от старите — „Германка“, той се привърж към машината. Някога и по негози ноци не спазваше от неговата машина беше по-мощна, но той със своя другар Готвор Русев пожела да води влакове до Касичан. Дори и нарядчикът Стефан Симов

не вярваше, че с разбита машина може да се пътува на дълго разстояние. Христо Бановски доказа, че човек обича ли професията си, е победен на всичко.

После му повериха нова машина. Тогава току-що си придобиха път почитан на светския машинист Панци за возене на тежестоварни влакове. В локомотивното дело в Горна Оряховица поставиха въпроса: „Кой ще последва Панци?“ Локомотивният машинист Христо Лилво Бановски

беше един от първите. В участък Г. Оряховица — Стара Загора влаковете станаха с по 40–50 вагона и преминаваха транзит до Дебелец или Върбаково. Тря години возеше влакове все през Балкана.

Родната оцени упорити труд на Христо и той беше награден с „Народен орден на труда“ — сребърен.

От 1951 година Бановски премина на по-труден участък и му повериха да вози пътнически влакове. Трудно е да се разделиш с оная машина, на която си работил толкова време. Но и на който локомотив да се намършиш, целта е все една и съща — колкото се може по-голяма икономия на гориво, смазочни материали и движение на влаковете по гра-

фик. Резултатите винаги са положителни — винаги първа в съревнованието на депото, най-много икономии на гориво, най-големи икономии от ремонт, най-много пропътванни локомотиво-километри. За тези успехи Христо Лилво Бановски беше награден с „Народен орден на труда“ — латен. Тогава другарите му казаха:

— Честито, Христо! А той отворише смутено: „Благодаря!“

И така дни и ноци, месеци и години. С товарните влакове Бановски пропътва 96 000 км през равнини, долини, планини и тунели, а с пътническите влакове — 420 000 км, като икономиса над 1200 тона гориво и спести от ремонт около 100 000 лева.

Когато се разболя, лекарите му казаха: „Не може повече да работиш на парен ло-

комотив“. Ръководството на депото го издигна за деломайстор. Бановски, обаче, не се примиря с ръководната работа и постъпи в курсовете за прекавалфикация, като стана електро-локомотивен машинист. За електровагон той каза:

— Това не е машина, а мечта!

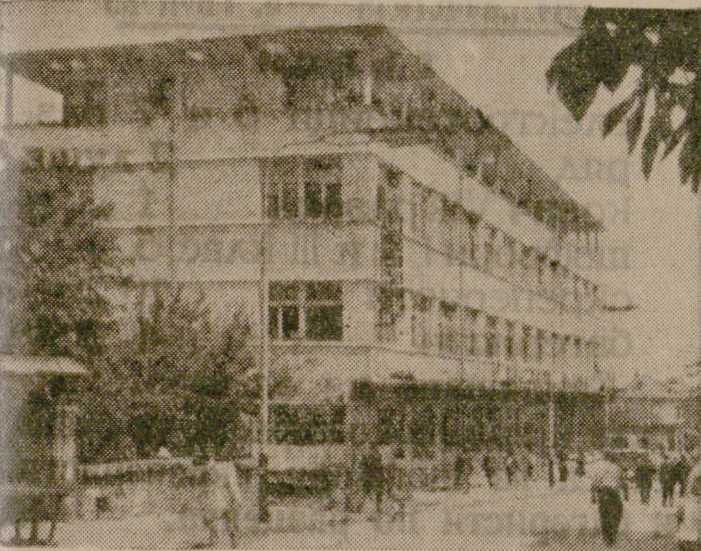
За една година той пропътва 44 000 км, а повереният му електровагон измина безаварийно 100 000 км.

Двадесет години Бановски работи на локомотив. Двадесет години упорито се труди и всякога е в крак с живота.

Георги БОТЕВ

в „БОРБА“

Стр. 3, бр. 106, 2. IX, 1964 г.

Новата сграда на Промисления комбинат в Г. Оряховица. Тук има много работилници, в които се извършват разнообразни услуги на гражданите.

Светли перспективи

Промисленият комбинат в Горна Оряховица бе създаден преди 14 години на базата на бившите занаятчийски работилници, небетийски мелници и керамични фабрики. Той бързо събра силите си и още от първите дни задиша ритмично. Керамичните фабрики, създадени от капиталистите само за печалба, започнаха да придобиват социалистически вид. От обикновени тухларници те прераснаха в хубави и рентабилни предприятия. Мелниците, присъщи на стария строй, добиха в ръцете на новите си стопани съвременен вид, като се преустрои в пневматични. Постепенно разширявани и укрепвани, отделите на Промисления комбинат прерастваха в големи цехове, като впоследствие се отделяха в самостоятелни предприятия. Ройки на Промисления комбинат са сегашните големи предприятия, като ДИП „Мизия“, керамичните фабрики „Д. Благоев“ и „Янтра“, приданите към ДПЗ „Трифон Саралиев“ пневматични мелници в Джулюница, Кесарево и др., бетоновият полигон и т. н.

Малките занаятчийски работилници за мебели, шивашки и общарски услуги, плетачни, содолимонадена работилница и други, които бяха с по 5–10 човека, сега са големи цехове на дървообработвателни, текстилни, кожухаро-обувни, химически, шивашки и хранително-вкусовия участък. Създават се нови клонове и отделни които бързо се развиват в цехове за поръчки, миксери и услуги. Само за периода от 1960 година до днес са открити над 30 производствени отдела, усвоени са над 100 вида промишлени изделия.

Всичко това дава възможност все по-пълно да се задоволят нуждите на населението

Н. ПАНАЙОТОВ партиен секретар

Национален празник на Демократична република Виетнам

В неспирен възход

„Ние дълбоко вярваме, че когато в Съветския съюз бъде построен комунизмът, в нашата страна също ще бъде завършено строителството на социализма и ние ще тръгнем към комунизма.“

ХО ШИ МИН

ПРЕДИ ДЕВЕТНАДЕСЕТ ГОДИНИ, в резултат на Августовската революция, осъществена под ръководството на комунистите, виетнамският народ отхвърли ненавистното иго на империалистите и прегърна свободата. На 2 септември 1945 година бе провъзгласена Демократична република Виетнам.

Първите осем години трудещите се на младата република бяха принудени да водят безпримерна героична борба против френските и американските империалисти и техните протектори, които разчитаха със силата на оръжието да възстановят колониалното господство. Едва през юли 1954 г. Женевската конференция възстанови мира в Индокитай и призна независимостта, суверенитета и териториалната цялост на Виетнам. При все това половината от територията на страната (от 330 хиляди квадратни километра територия на Виетнам 159 хиляди квадратни километра с 16 милиона население заема Демократичната република Виетнам), все още се намира под гнета на реакционния антинароден режим, утвърдил се в Южен Виетнам с поддръжката на американските империалисти.

След възстановяването на мира трудещите се от ДРВ за кратък исторически срок издигнаха из руините разрушената от войната и от господството на експлоататорите икономика. Под ръководството на Партията на трудещите се във Виетнам през 1953—1960 година успешно бе осъществен тригодишният план за преобразоването и развитието на народното стопанство и културата. Създадена бе държавна промишленост и бе завършена в съ-

новни линии колективизацията на селското стопанство.

Първият петгодишен план 1961—1965 година, разработен от Третия конгрес на Партията на трудещите се на Виетнам, предвижда осъществяване на първия етап на социалистическата индустриализация, завършване на социалистическите преобразования, по-нататъшно развитие на науката и повишаване на материалното благосъстояние на трудещите се. Досегашните резултати показват, че решенията на конгреса се претворяват в дела.

Осъществявайки социалистическото строителство Демократичната република Виетнам се опира на безкористната помощ и поддръжка на Съветския съюз и на останалите братски страни от социалистическата общност. Виетнамският народ уверено върви напред към социализма, в активна борба за мирното обединение на страната. И никакви опити на империалистите да смущават мирния труд на виетнамския народ не ще върнат историята назад.

Техникът Бе Ван Кхоан с помощта на геофизически уред търси руда в земните недра.

ЦИФРИ И ФАКТИ

В КРАЯ на петилетката ДРВ ще произведе годишно 1 милиард киловатчас електроенергия, 300 хиляди тона цукър и стомаха, 4,2 милиона тона каменни въглища, 890 хиляди тона цимент, 140 милиона метра памучни тъкани.

АКО В ГОДИНИТЕ на колониалното робство повече от 95 процента от населението на страната беше неграмотно, то още в края на 1958 г. неграмотността в основни линии бе ликвидирана. Сега все-

ки четвърти жител на републиката се учи.

САМО ПРЕЗ ПЕРИОДА 1955—1960 година Съветският съюз предостави на ДРВ безвъзмездна помощ на сума 94,5 милиона рубли и заем на сума 205,5 милиона рубли, които представлява повече от 40 на сто от помощта, оказана на ДРВ от всички братски страни.

НА 21 МАРТ 1964 ГОДИНА беше тържествено открита и даде промишлен ток електростанцията в Тхан-хоа, построена с помощта на Унгарската народна република. Тази нова електростанция е оборудвана по последната дума на техниката.

ПРЕЗ ПЕТИЛЕТКАТА 1961—1965 година ще бъдат подготвени 25 хиляди специалисти с висше и около 100 хиляди души със средно специално образование.

ПРЕЗ ПЕТИЛЕТКАТА 1961—1965 година ще бъдат подготвени 25 хиляди специалисти с висше и около 100 хиляди души със средно специално образование.

НА 21 МАРТ 1964 ГОДИНА беше тържествено открита и даде промишлен ток електростанцията в Тхан-хоа, построена с помощта на Унгарската народна република. Тази нова електростанция е оборудвана по последната дума на техниката.

Времето през септември

През септември постепенното понижаване на температурите, започнало към средата на август, продължава и то достига бързо. През месеца средната петдневна температура се понижаваше с около 3,5 градуса. Това ще бъде плавно без резни застудявания. Върху понижението 4,7 температурите, септември носи все още белазите на един летен месец. Например, броят на дните със средна дневна температура между 20 и 25 градуса с 10, между 15 и 20 градуса с 13 и между 10 и 15 с 6, а над 25 градуса един. Очаква се температурата да бъде около нормалната, а тя е за В. Търново 18,8, за Свищов 19,1, за Горна Оряховица 18,3 и за Елена 17,4 градуса. Максималните температури ще достигнат дори до 30 градуса, но най-често ще бъдат около 22—25 градуса. Минималните температури сутрин ще са около 11 градуса и до края на месеца опасност от мраз няма.

Облачността през септември е сравнително малко — средно само 3 до 4 десети от небето е покрито с облаци. Ще преобладават малкооблачните дни. Малко по-значителна е тя през дните на второто десетдневие на месеца. Ясните дни ще са около 10—13. Слънчевото греене ще бъде към 280 часа.

Валежите през септември са също малко, а за Великотърновско това е един от най-сухите месеци през годината. По количество се очаква тази година да бъде близко до нормата, а тя е за В. Търново 44, за Свищов 39, за Горна Оряховица 47, за Елена 48 и за Севлиево 49 литра на квадратен метър. Дните с валеж ще бъдат 3—4 и то през отделните дни на първото и петото десетдневие. Това не изключва обаче, да превали краткотраен дъжд и през някои от другите дни, по-вероятно към края на месеца.

Накратко — времето през септември се очертава да бъде нормално топло и с нормални валежи, без резни застудявания и с предимно ясни и сухи дни.

Румен БОЖКОВ

Нови книги

Паулина Станчева — Момчето с котката, разказ за деца; Царко Анев — Младостта на нашето поколение, спомени; Д. Фудулов — Грах — полски и фугаж; Павел Мечев и Дим. Давидов — Напояване на люцерната; Иван Коларов — Загоряване, стихотворения и епиграми; М. Козарова и други — Течни азотни торове; Благой Димитров — Поема за подвига;

ТКЗС „Иван Люцканов“ — с. Масларево

Общинският партийен комитет, Управителният съвет на ТКЗС, Общинският народен съвет, Общинският комитет на Отечествения фронт и ДКМС в с. Масларево — В. Търновски окръг

поздравяват

кооператорите, кооператорките, механизаторите, специалистите от стопанството и младежите по случай

20-годишнината

на социалистическата революция в България.

Пожелават на всички здраве, щастие и още по-големи трудови успехи.

СМУ „ВОДСТРЪЙ“ — В. ТЪРНОВО

ТЪРСИ

електротехници 6 и 7 разряд 2 души
ковач VIII разряд 1 „
шофьори I, II и III клас 5 „
скреперисти 10 „
багеристи 4 „

Заплащане на электротехниците и ковача по тарифната ставка, а на шофьори, скреперисти и багеристи по разценка.

6-4

Шивашка ТПК „Нов живот“ — В. Търново

ТЪРСИ

Машинен техник и шивачи мъже.

Справка в управлението на кооперацията — ул. „Н. Габровски“ № 1.

1-1

ДЪРЖАВЕН КОНСЕРВЕН КОМБИНАТ

„ПАНАЙОТ ЦВИКЕВ“ — гр. ГОРНА ОРЯХОВИЦА

Партийното, стопанското, профсъюзното и комсомолското ръководства при предприятието

ЧЕСТИТЯТ

светлата двадесетгодишнина от 9. IX. 1944 година и високите трудови победи на целия работнически колектив и трудолюбивите кооператори в окръга.

В чест на великия празник и вдъхновен от Възвизането на ЦК на БКП, колективът изпълни осеммесечния план 5 дни предсрочно, а годишното обещание преизпълни по всичките качествени показатели на плана.

Да е честит празникът на всички!

ФИЗКУЛТУРА И СПОРТ

НАШИТЕ ОТБОРИ В „Б“ РФГ

ПЪРВИ УСПЕХИ И... РАЗОЧАРОВАНИЯ

КОГАТО В СЪБОТА на градския стадион в Лясковец прозвуча последният сигнал на съдията Н. Сукманджиев (Казанлък), футболистите на местния „Левски“ се поздравиха със заслужен успех — първата победа в новия сезон! Те играха с един амбициозен сплотен колектив — единнадесеторката на „Хр. Кърпачев“ от Ловеч, в който главно оръжие бе силната воля за достойно представяне.

ПЪЛНО РАЗОЧАРОВАНИЕ. Може би така най-вярно може да се изрази настроението

на хилядите великотърновци, които напуснаха в неделя вечерта габровския стадион „Хр. Ботев“. Те сприволядаха „Етър“ при гостуването му на „Чардафон“, подкрепяха състезателите, таеха надежда, че ще се завършат с победа. Но на терена етърци бяха неузнаваеми. Сякаш това не бе съставът укрепил редиците си и навечерието на сезона с утвърдени имена, отпразнил поглед към челието място и групата.

От първата минута на срещата единнадесетте в бели фланелки се засуетиха, надпреварваха се да грешат, да подават неточно, изпадаха в плен на драгнеца на вратаря. На вратата Иван Кусев в 48-та минута от 11-метров излизаше несигурно пред него Ценов бе безпомощен в борбата за високите топки, отляво Радев стана причина за опасни пропускания в защитата. Фигурант на десния флаг бе Генов. В средата на Маринов. Петров. Стоянов сякаш бяха забравили зълъжението си, предадоха територията в пълно владение на домакините. Неудачно се оказа и изваждането на Деков през втората част на срещата.

Може би ръководството на отбора, че трябва да пренебрегне отпадна за се използва в отбрана снажният Гаджев както и цялостното състояние на учебната и спортно-тренировачната работа. Според нас, за даден състезател трябва да се съди не по името,

а по спортната форма, по възможностите и тона, което дава в момента! Не е случайно, че и този път най-висока оценка заслужи десният защитник А. Бейков, който в първоначалните планове (търк и в първата среща) фигурираше като резерва!

Двата гола домакините постигнаха след пропуски на Ценов и Радев (първият) и на Матев и вратаря Иванов да реагира. Почетният гол за „Етър“ дойде 10 минути преди края, когато след нападение удар извършен от Т. Маринов, Ив. Стоянов с глава прати топката в мрежата.

Ал. ТОШЕВ

ПЪРВА ПОБЕДА постигна в неделя и „Локомотив“. В срещата с „Гигант“ (Белене) локомотивци се представиха по-добре през второто полувреме. Неуморимият Нуриев (8) беше душата на хубави нападателни акции от дълбочина, завършвани с бързи пробиви на Божиков и Кушев. В 48-та минута от 11-метров наказателен удар Богданов откри резултата, а 20 минути преди края Ил. Божиков затвърди победата на локомотивци — 2:0.

Ал. ЧАНТАРОВ

Вести от Павликени

Физкултурното дружество „Червено знаме“ — Павликени организира пред празника, в с. Патреш големи спортни състезания.

Над сто колоездачни мериха силите си. Първ пресече финала в Патреш Недко Димитров.

В конните игри участваха състезатели от Върбовка, Каранисен, Патреш, Овча могила, Козловец.

Иорд. ДРУМЕВ

ДЪРЖАВЕН ВИНАРСКИ ЗАВОД

Лясковец

Работниците, работничките, инженерите, техниците и служителите при завода посрещат юбилейната 20-годишнина на социалистическата революция в България

с високи трудови успехи. Досега те изпълниха плана за деветмесечното 101,3 на сто и до края на септември ще произведат надпланова продукция за 1 милион лева. С безмерна радост административното ръководство, партийното бюро, профкомитетът и комитетът на ДКМС ПОЗДРАВЯВА делния трудов колектив за постигнатата трудова победа в чест на

славната годишнина на 9 септември,

като пожелава на всички весело и щастливо да прекарат празничните часове и нови успехи за изпълнение на плана и обещанието.

Ръководството поздравява с празника и всички кооператори, кооператорки и ръководители на ТКЗС, доставчици на горде за Завода. На тях и семействата им желаем здраве, щастие и успехи в труда.

ДИП-СТРОИТ. МАТЕРИАЛИ

Велико Търново

В чест на юбилейната 20-годишнина

на социалистическата революция

в България

трудният колектив изпълни производствения си план за деветте месеца на 19 август. Административното ръководство, партийното бюро, профкомитетът и комитетът на ДКМС стискахме крепко коравите десници на всички работници, работнички, инженери, техници и служители за постигнатата голяма трудова победа. Като им ЧЕСТИМ СВЕТИЯ ПРАЗНИК, им пожелаваме весело да прекарат празничните часове, щастие в семействата и нови още по-големи трудови победи.

Да нивее празникът на свободата 9 септември!

в. „Б. РБА“

№ 3, бр. 106, 2. IX. 1964 г.

21 301